

Tarih: 03.01.2020

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالَكُمُ وَلَا أَوْلَادَكُمُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
”إِنَّ لِكُلِّ أُمَّةٍ فِتْنَةٌ وَفِتْنَةُ أُمَّتِي الْمَالُ“

DÜNYEVİLEŞME: GEÇİCİ OLANA GÖNÜL BAĞLAMAK

Muhterem Mü'minler!

Allah'ü Teala yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim'in bir çok ayetinde yeryüzünde ve gökyüzünde bulunan herşeyi biz insanoğlunun istifadesine sunmak için yarattığını bildirmektedir. Bu lütuf ve rahmet karşısındaki görevimiz ise nimetin sahibi olan Allah'ı tanımak ve ona iman etmek, imanımızın gereği olarak ta bizlere öğrettiği ibadetleri yerine getirmektir. Emrettiklerini yapmak yasakladıkları şeylerden de şiddetle kaçınmaktır. Esas olan bizler için yarattığı hertürlü nimetlerden istifade etmek ve Allah'a şükretmektir. Kendimizi bu nimetlerden mahrum etmek değildir.

Kıymetli Müslümanlar!

Dünyevileşmek nimetin asıl sahibi olan Allah'ı unutmak ve ahiret hayatı yokmuş gibi yaşamaktır. Allah'ı ve ahireti unutarak büyük bir hırsla dünyaya sarılmaktır. Kişinin Rabbine karşı sorumluluklarını ihmal etmesi, tamamıyla dünyaya yönelmesidir. Dinî inanç, değer ve davranışları hayatından uzaklaştırmasıdır. Hiç ölmeyecekmiş gibi dünya malına düşkün olmasıdır. Okuduğum Ayet-i Kerime'de yüce Mevla'mız bizleri şöyle uyarılmaktadır: “Ey iman edenler! Mallarınız ve evlatlarınız sizi, Allah'ı zikretmekten alkoymasın. Her kim bunu yaparsa, işte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.”¹ Okuduğum Hadis-i Şerif'te ise, Efendimiz (s.a.v) şöyle buyuruyor : “Her ümmetin bir fitnesi (imtihan vesilesi) vardır, benim ümmetimin fitnesi ise maldır.”²

Değerli Mü'minler

İslam açısından insanın meşru ve makul olan şeyleri sevmesi ve onları istemesinde bir sakınca yoktur. İslam'ın asıl eleştirdiği durum, insanın, Yüce Allah'ı hatırd tutmayıp tamamen dünyaya yönelmesi; ölümü ve ahireti unutup dünyaya aşırı şekilde bağlanmasıdır. Benim asıl vatanım dünyadır, her şey bu dünyadan ibarettir anlayış

ve tutumu içinde olmasıdır. Dünyevileşmenin en önemli göstergelerinden bazıları şunlardır. Namaz, oruç, hac ve zekat gibi ibadetlere karşı gevşek davranmak, helale-harama, ölçü ve tartıya, hak ve hukuka dikkat etme hassasiyetimizin zayıflaması, akrabalık-komşuluk haklarını koruma gibi dini değerlerimizden uzaklaşmak, Allah için infakı unutup fakirleri, muhtaçları düşünmemektir. Yüce Rabbimiz bu tehlikeye karşı bizleri şöyle uyarılmaktadır: “Fakat siz dünya hayatını tercih ediyorsunuz. Oysa âhiret, daha hayırlı ve ebedidir.”³

Aziz Kardeşlerim!

Dünyanın bir köşesinde insanlar yiyecek bir lokmaya bile muhtaçken, diğer bir köşesinde israf ve savurganlık had safhadadır. Maalesef, günümüz insanı mutluluğu tüketimde arar hale geldi. Çok ve pahalı tüketmekle mutlu olacağını zanneder oldu. Oysa aşırı ve dengesiz tüketim, insanî ve ahlakî değerlerimizi aşındırıyor. Bilinçsiz tüketim sebebiyle birçok insan, borç ve faiz batağında bocalıyor. Nice ailede huzursuzluk ve çaresizlik yaşanıyor. Hâlbuki Sevgili Peygamberimiz (s.a.s) çağlar ötesinden insanlığı şöyle uyarılmıştır: “Âdemoğlu "Malım, malım!" der. Ey âdemoğlu! Acaba yiyip tükettiğinden, giyip eskittiğinden ve sadaka verip (âhirette karşılığını almak üzere) önden gönderdiğinden başkası senin malın mıdır?”⁴ Hz. Mevlana'nın tarif ettiği gibi dünya malı gemiyi yüzdüren su gibidir. Su geminin içine dolarsa felaket olur. Dışında olursa rahmet olur. Mal sevgisi kalbimizin içine girerse felaket olur. Kalbimiz Allah sevgisi ile dolu olursa bizim için rahmet olur.

Kıymetli Müminler!

Peygamber Efendimiz bizlere gerçek zenginliğin ne olduğunu ve kanaatkar olmak gerektiğini öğretmiştir. O, “Zenginlik, mal çokluğu değil gönül tokluğudur.”⁵ buyurarak gerçek zenginliği tarif etmiştir. Başka bir hadisinde “Sizden her kim ruhen ve bedenlen sağlıklı olup, günlük yiyeceği de yanında olursa dünya onun olmuş gibidir.”⁶ buyurarak asıl zenginliği tarif etmiştir.

Hollanda Diyanet Vakfı

¹ Münafikûn, 63/9.

² Tirmizî, Zühd, 26.

³ A'lâ, 87/16,17.

⁴ Müslim, Zühd, 3.

⁵ Buhârî, Rikâk, 15.

⁶ Tirmizî, Zühd, 34.